

Milé děti, pojdme si společně zpříjemnit první dubnové dny hezkou pohádkou, která tento měsíc přichází až k Vám domů. Připravili jsme pro Vás plno zajímavých úkolů.

Pohádka „O neposlušných kůzlátkách“

1. Přechtení pohádky

O neposlušných kůzlátkách

V chaloupce na kraji lesa bydlela koza se svými sedmi kůzlátky. Měli se rádi a žili spokojeně jako v pohádce. Maminka koza odcházela každé ráno na pastvu a kůzlátka napomínala, aby si tiše hrála a nikomu neotvírala. V lese bydlí zlý vlk, který by si na nich rád pochutnal. Kůzlátka slíbila, že budou poslušná, ale jen koza odešla na lupení, začala se prát a hluk bylo slyšet na míle daleko. Uslyšel ho také hladový vlk. "Koza je pryč a kůzlata doma vyvádějí. Jsou ještě hloupá, snadno je obelstím," pomyslel si, když zabušil prackou na dveře.

"Kůzlátka, děťátka, otevřete mi vrátka! Já jsem vaše maminka a nesu vám mlíčko!" Kůzlata ztichla a zmateně začala pobíhat sem a tam. Hrubý hlas však vlka prozradil. Nejstarší bratříček povídá - "Ty nejsi naše maminka, maminka má jemný hlásek!" Vlk musel odejít s nepořízenou. Zamířil ke kováři a nechal si upilovat jazyk z obou stran, aby měl hlas tenký a vysoký. Tentokrát na dveře chaloupky jemně zaťukal.

"Kůzlátka, děťátka, otevřete mi vrátka!! Já jsem vaše maminka a nesu vám mlíčko!" lákal nezbedy hlasem, který sám nepoznával. Kůzlata se nahrnula do chodby, aby otevřela, ale nejstarší bratříček je zarazil - "Jsi-li naše maminka, ukaž kousek nožky oknem!" Venku zamával vlk prackou. Při pohledu z okna ztuhla kůzlátka hrůzou. - "Ty nejsi naše maminka. Ty máš pracky černé! Maminka má kůži bílou jako sníh, mečela kůzlátka rozčíleně a vlkovi neotevřela. Vlk, který hladem téměř šilhal, se odplížil do lesa. Kůzlata se zaradovala a začala si společně hrát.

Vlk zatím přemýšlel, jak získat kůži bílou jako sníh. Ploužil se podél lesa, až došel k pastýřově chalupě. Tam se sušily ovčí kůže. Vlk se zaradoval, jednu sebral a uháněl k chaloupce kůzlátek. Ovčí kůži si přehodil přes hřbet a už stál opět přede dveřmi. "Kůzlátka, děťátka, otevřete mi vrátka! Já jsem vaše maminka a nesu vám mlíčko!"

"Naše maminka přišla, otevřeme!" volali kozlíci. - "Není to naše maminka, neotevřeme!" - bránily jim opatrnější kozičky. Ale to už kozlíci otevírali dvířka a vlk skočil dovnitř! Odhodil ovčí kůži a hrozivě vycenil tesáky. Kůzlátka s křikem začala utíkat, bylo jich tolik, že vlk nevěděl kam skočit dřív. Všude se míhala kopýtko, rohy, břívka.

Už, už se chystal skočit mezi ně! Ale naštěstí se právě vracela maminka koza. Trkla tam, trkla sem, nabrala vlka na rohy a odhodila do křoví. Ten na víc nečekal. Na slabé si troufal, ale s rozzuřenou kozou by se do křížku nedal. Utekl a už se v lese nikdy neukázal. Koza pak zavolala všech sedm dětí a moc se na ně zlobila! Nakonec byli všichni šťastní, že vše tak dobře dopadlo.

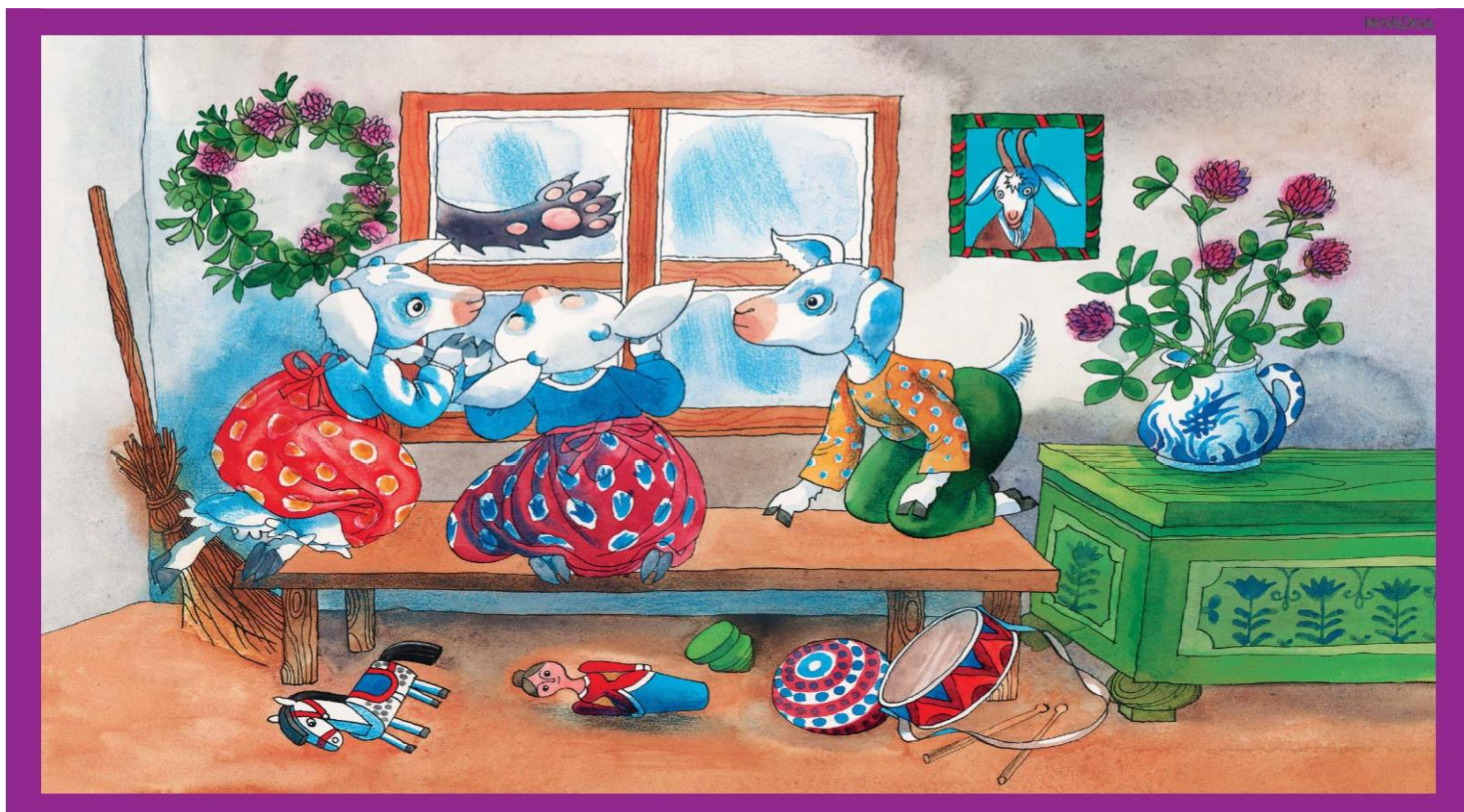
2. Rozhovor o pohádce

- Která zvířátka v pohádce vystupovala?
- Jaký byl vlk? – charakterizuj jednotlivé postavy
- Co přikázala maminka kůzlátkům?
- Jak se snažil vlk obelstít kůzlátka?
- Napodobování hlasu vlka (hluboký x vysoký)
- Uposlechly kůzlátka maminku?
- Jak se měly kůzlátka zachovat?
- Co se stalo s kůzlátky?
- Jak by příběh dopadl, kdyby se maminka koza nevrátila? – děti vymýšlí jiný konec.
- Jaké ponaučení z pohádky plyne?

Rozvoj slovní zásoby, souvislé vyjadřování, fantazie a koncentrace. Učíme se rozlišovat dobro a zlo, zamýšlíme se nad vlastnostmi pohádkových postav. Pohádka nám pomáhá pochopit a uvědomit si, že je nutné poslouchat a dodržovat příkazy.

3. Stavba domečku pro kůzlátka

- Společně si domeček postavte z různých druhů stavebnic.
- Postavte si doma **HOMEČEK** z čehokoliv – použijte deky, prostěradla, polštářky, polštáře, židle..... použijte fantazii.

4. Prostorová představivost

Kam se kůzlátka schovala?

Vyprávěj rodičům, kam se kůzlátka schovala. Používej předložky nad, pod, vedle....

Ukaž: Které kůzlátko běží do schodů? Které kůzlátko je pod stolem?

Kolik je na obrázku kůzlátek?

Kde je vlk?

Obrázek bude ještě hezčí, když ho vymaluješ

5. Obrázkové čtení

6. Písnička

Šla Nanyňka do zelí

Nejhezčí písničky pro nejmenší dětičky

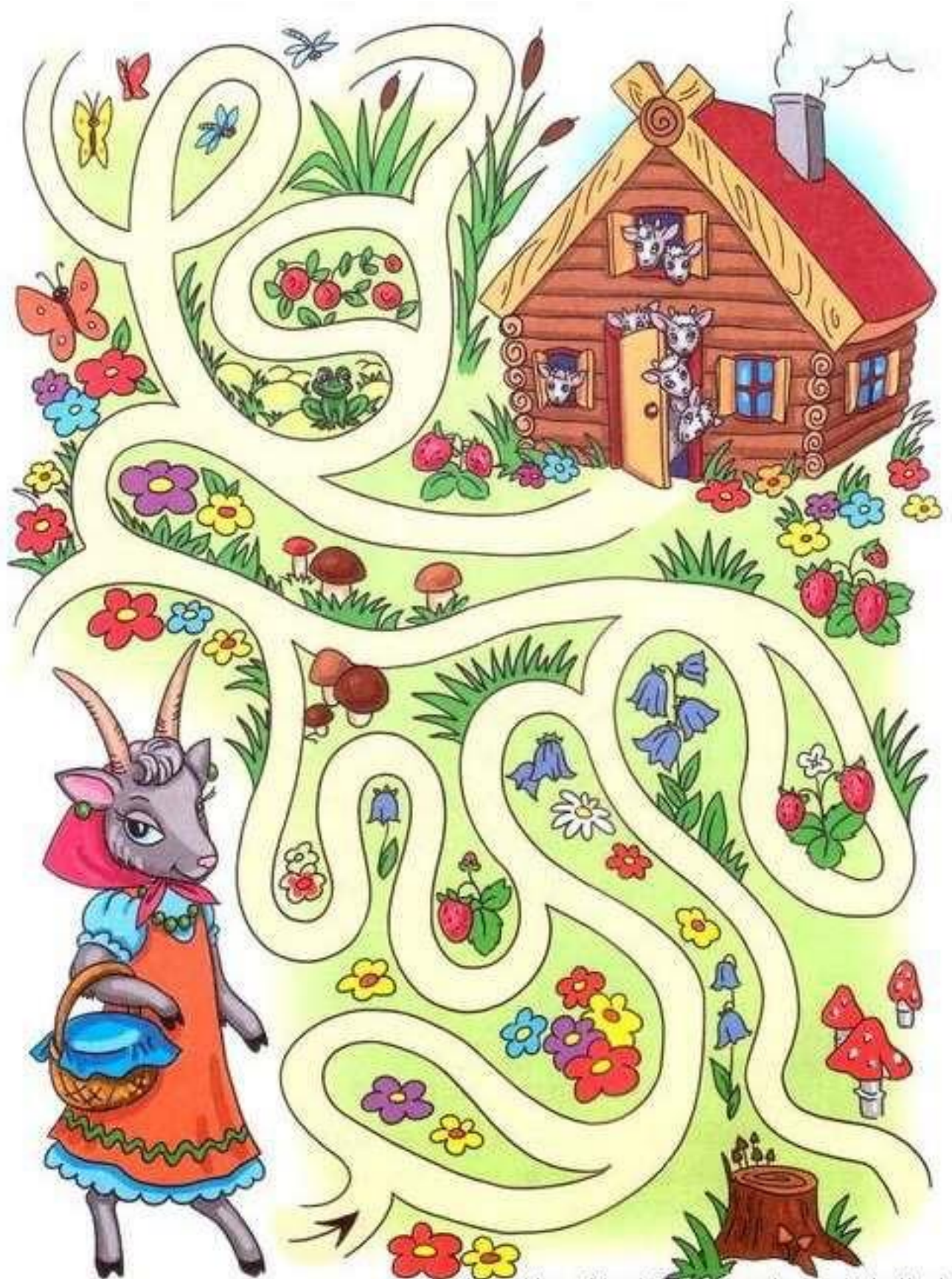
Šla Na - nyn - ka do ze - lí, do ze - lí, do ze - lí,
na - tr - ha - la lu - pe - ní, lu - pe - níč - ka.
Při - šel za ní Pe - pí - ček, roz - šla - pal jí ko - ší - ček.
Ty, ty, ty, ty, ty, ty, ty to bu - deš pla - ti - ti.

Šla Nanyňka do zelí, do zelí, do zelí,
natrhala lupení, lupeníčka.
Přišel za ní Pepíček,
rozšlapal jí košíček.
Ty, ty, ty, ty, ty, ty,
ty to budeš platit!

Já to platit nebudu, nebudu, nebudu,
radši se dám na vojnu, na vojničku.
Na vojnu se nedávej,
truc rodičům nedělej!
Udělám, udělám,
na vojnu se přece dám!

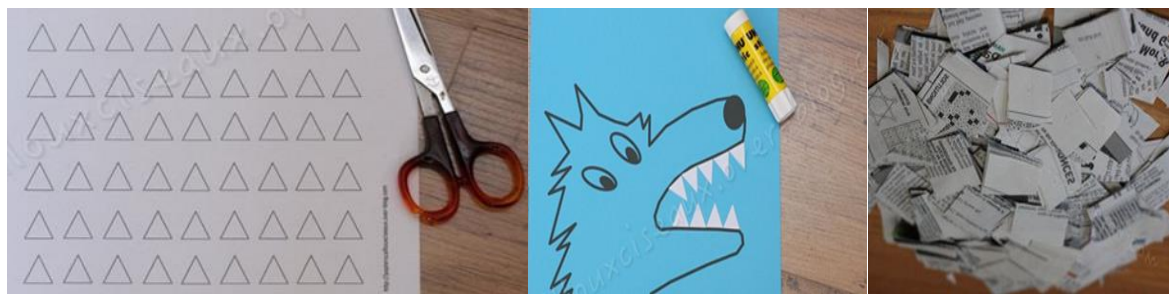
7. Labyrint

Najdi správnou cestu, kterou se maminka koza dostane domů ke svým kůzlátkům

8. Pracovní činnosti

Zkuste si děti vyrobit kozu nebo vlka

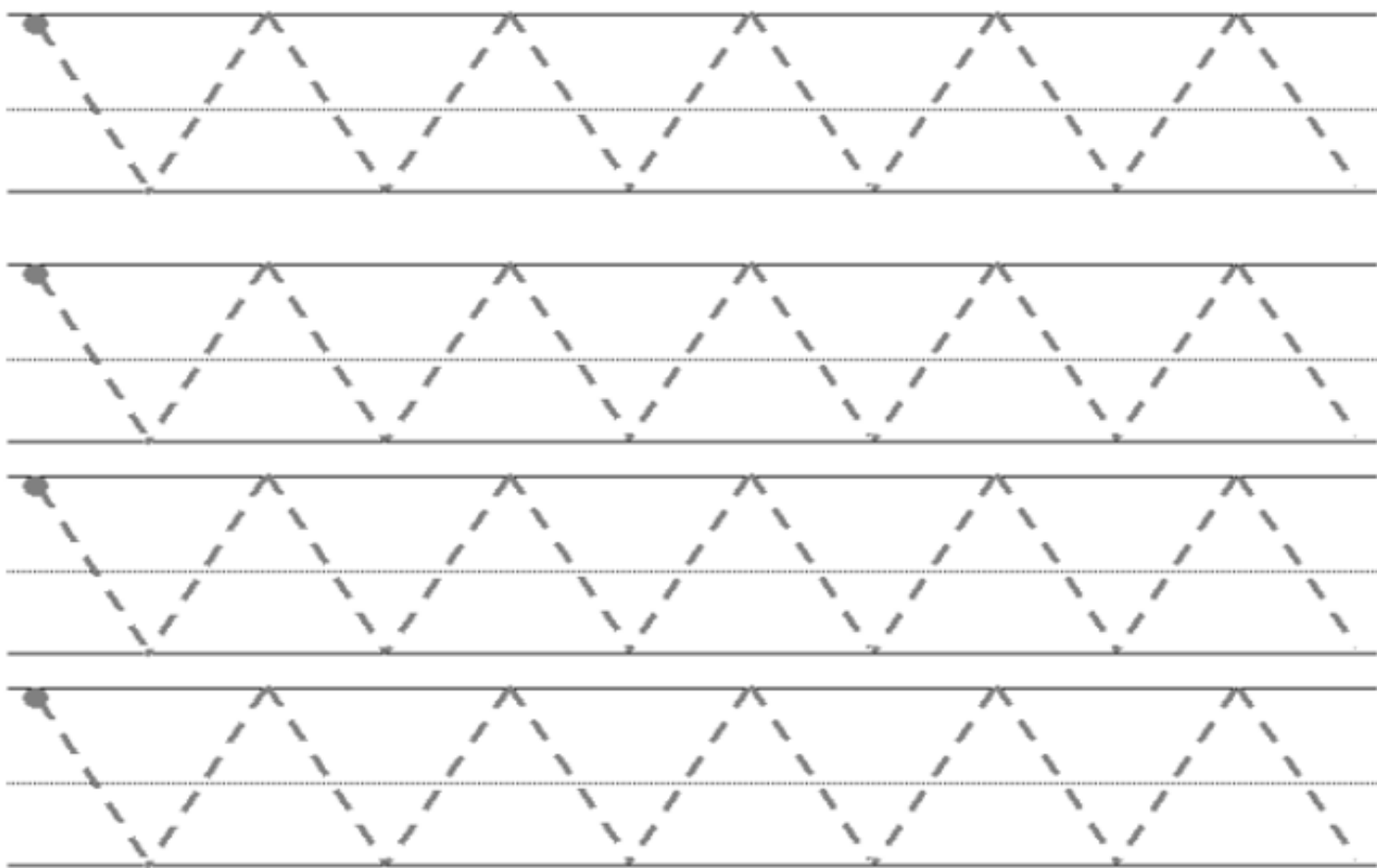
Šablona vlka

9. Grafomotorika

**VLK BEZ POŘÁDNĚ ŠPIČATÝCH ZŮBU NENÍ SNAD ANI
VLKEM...POMŮŽEŠ MU JE DOKRESLIT?**

10. Omalovánky

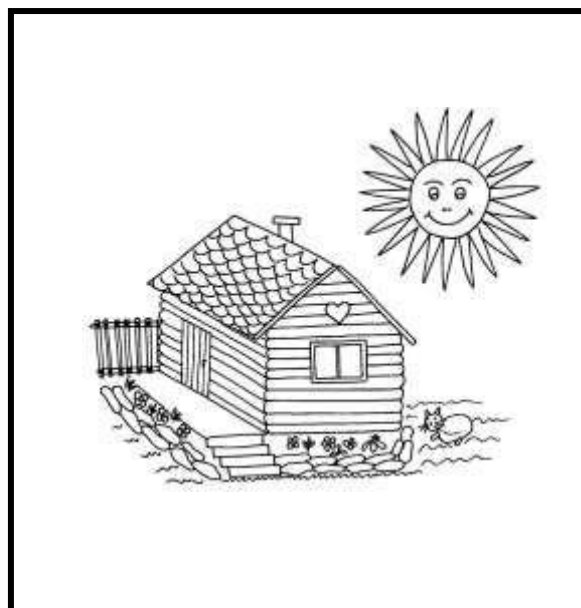
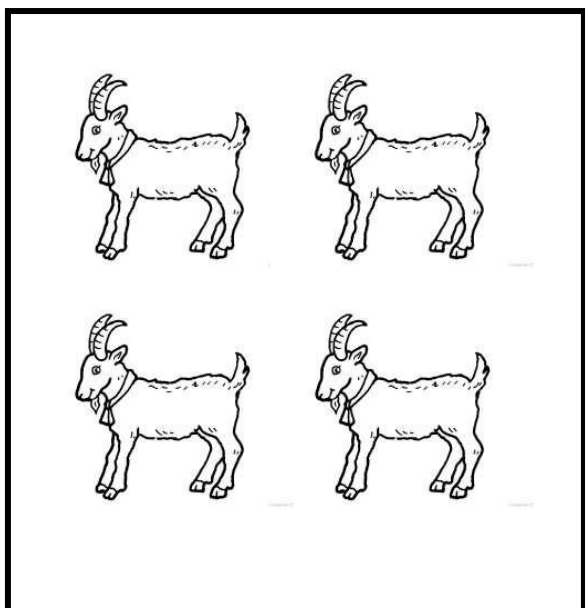
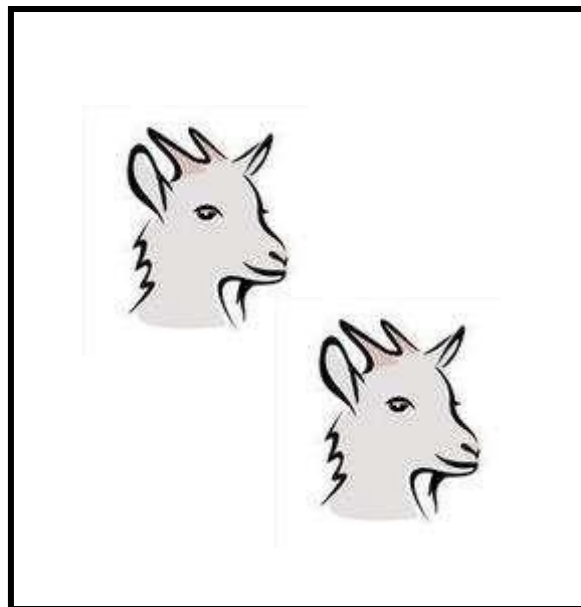
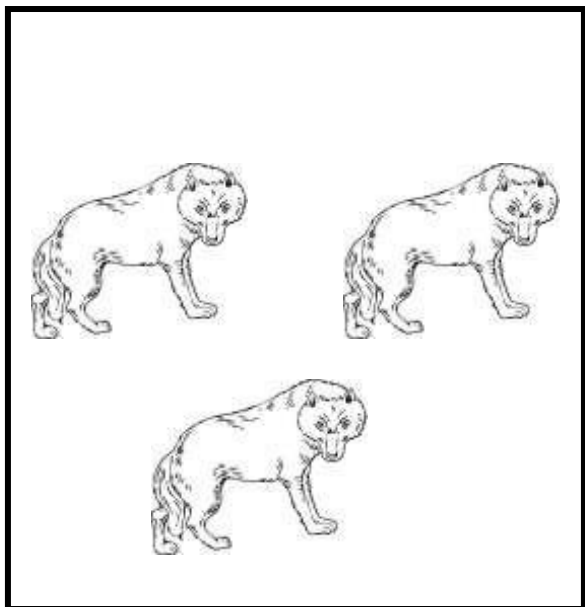

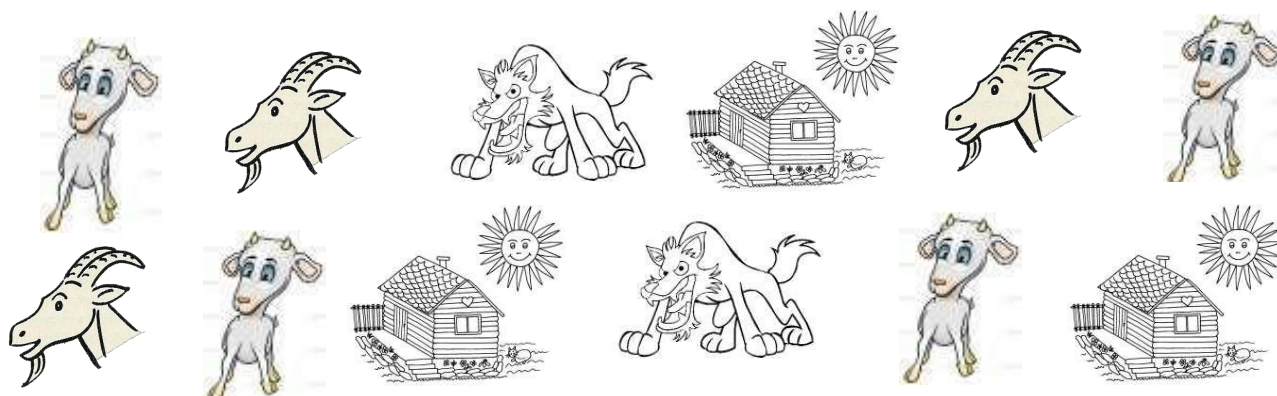

11. Spočítej a zapamatuj si předměty v každém okénku

Když si dítě obrázky prohlédne, otoč list a zeptej se ho, kolik bylo na obrázcích vlků, domečků, koz a kůzlat.

12. Spočítej jednotlivé obrázky a podle správného počtu obrázků
vybarvi správný počet kruhů

13.

Kimova hra v obrázcích

Pozorně si prohlédni obrázky a zapamatuj si

Poznáš, které dva obrázky chybí?

14. Veršovaná pohádka – dramaticace

Kozí pohádka

Mám povídat pohádku? Povím, jako po drátku.

Jak si vlk na kozu hrál, jak se pak sám kozy bál, jak se vlku všichni smáli, v rybníku ho vykoupali, ten ti ale vypadal.

A teď pěkně po pořádku, to musíme na zahrádku, tam je kozí domeček, vrátka, na nich zámeček. Máma koza právě vstala, klobouk šňůrkou přivázala a že půjde pro zelí.

Svým kůzlátkům přikázala: kozlátka, má děťátka, dejte pozor na vrátka, buďte hodná, mek, mek, mek, zavřu vrátka na zámeček. Zlý vlk ať si stojí venku, já se vrátím zachvilenu.

Máma koza šla a šla a takhle si zpívala: lalala, mek, mek, mek, já mám sedm kůzlátek. První bílé, druhé černé, třetí pěkně dvoubarevné, čtvrté celé střapaté, páté strakamakaté, šesté to je kozlíček, sedmé mámin malíček.

Tak a teď zas o vlkovi, kdo se moc ptá, moc se doví. Bradu bílou od smetany, mašlemi byl omotaný, šišky místo kozích rohů, punčochy na jednu nohu. Málem si i mečet zvyk a šlapal si na jazyk: to jsem já, bradička bílá, otevřte kůzlátka milá, nesu sladké zelíčko, tak otevřte maličko.

A kozlátka otevřela? Jak to s nimi dopadlo? První chtělo, druhé ne...jéje to ti byla mela. Nakonec se pohádala a do toho kde se vzala, máma koza zadupala!

A co vlk? Ten utíkal, kdo ho viděl, hned se smál. Smáli se mu ježci, lišky, veverky i malé myšky a jak běžel, zakop, spad, plác... a rovnou do rybníka. Smála se mu i ta štika. To vám bylo divadlo.

A jak to dál dopadlo s veselými kůzlátky? Halí, belí, snědla zelí, ještě zbylo na neděli.

A je konec pohádky.

Držíme Vám palce při plnění pohádkových úkolů.

Mějte se krásně, užívejte jarního sluníčka.

Vaše paní učitelky